

תפ"ח 4370/03/15 - מדינת ישראל נגד יורם אלון, פוליפח בית שמש מפעלים (1991) בע"מ, איירון סנטר בע"מ, ציון בן-חמו

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

בפני: כב' הנשיאה רויטל יפה-כ"ץ

01 מרץ 2017
תפ"ח 4370-03-15
תפ"ח 4319-03-15

בעניין:

מדינת ישראל
באמצעות פמ"ד פלילי - המבקשת

נגד

1. יורם אלון
2. פוליפח בית שמש מפעלים (1991) בע"מ
3. איירון סנטר בע"מ
- על ידי ב"כ עו"ד רועי בלכר ועו"ד ליאת ארז (המשיבים)
בתפ"ח 4370-03-15
4. ציון בן-חמו
- על ידי ב"כ עו"ד ציון אמיר
(המשיב בתפ"ח 4319-03-15)

ה ח ל ט ה

1. החלטה זו עניינה בקשת המאשימה לאחד הדיון בשני כתבי האישום שבכותרת על-פי סעיף 90 לחוק סדר הדין הפלילי, תשמ"ב-1982.

ברקע לכתבי האישום, פרשה מסועפת של מכירה והעברה של משלוחי ברזל מסוגים שונים ע"י סוחרים ישראלים וחברות שבעלותם, דרך מעבר כרם שלום, לסוחר ברזל ברצועת עזה בשם אוסמה זוערוב. נטען, כי אותו זוערוב ביצע עסקאות מכר ברזל עם ארגון החמאס, תוך הסוואתן (בין היתר על ידי הצגת נתונים כוזבים לבודקי המעבר) ובאמצעות סוחרים פיקטיביים (שלוחי של זוערוב).

בפרשייה הוגשו לבית משפט זה (ביום 02/03/15) ארבעה כתבי אישום נפרדים, שניים הם כתבי האישום נשוא בקשת האיחוד ושני כתבי האישום הנוספים עניינם בנאשמים אחרים שנטלו חלק ב"מיזם" העברת הסחורה לתוך שטחי הרצועה לידיו של זוערוב (מ"י נ' נאג'י זוערוב תפ"ח 4091-03-15, שהסתיים בהסדר טיעון - לעניין העובדות אך לא לעניין העונש ולאחר שמיעת הראיות, ותפ"ח 3767-03-15 מ"י נ' מכאל פרץ, המצוי לפני הכרעת דין, בתום פרשת הראיות).

2. בתפ"ח 4370-03-15 הואשמו יורם אלון ושתי חברות שבניהולן (חברת פוליפח, בית שמש מפעלים ו- חברת איירון סנטר בע"מ) בעבירות ביטחון שונות, הלבנת הון ועבירות מס.

בחלק הכללי של כתב האישום נטען, כי הנאשם הינו המנהל של חברת פוליפח העוסקת בשיווק פרופילים ופח ומניותיה מוחזקות ע"י משפחתו, וכי כיהן כמנהלה של חברת איירון-סנטר העוסקת בשיווק פלדה (אשר מחזיקת ממניותיה מוחזקות ע"י חברת א. אלון אחזקות, שבבעלות משפחת הנאשם).

עוד נטען, כי זוערוב הינו סוחר ברזל המבצע עסקאות מכר ברזל עם ארגון חמאס (ארגון שהוכרז ביום 22.6.89 ע"י ממשלת ישראל כארגון טרור וביום 29.10.90 הוכרז ע"י שר הביטחון כהתאחדות בלתי מותרת).

עוד צוין בחלק הכללי של כתב האישום, כי בתאריכים 02/01/14 - 06/01/14 עצרו רשויות הביטחון במעבר כרם שלום 130 טון פח מגולוון שיצא ממפעלה של פוליפח בצירוף תעודת משלוח לחברת אוסמה זוערוב מרצועת עזה, שזוערוב הוא אחד מבעליה. לאחר תפיסת המשלוח, ולפני יום 10/04/14, פנה זוערוב או נציג מטעמו לנאשם וביקש ממנו לבדוק אלטרנטיבה לשחרור הסחורה שנתפסה והעברתה אליו לרצועת עזה.

זוערוב ופוליפח הגישו השגה בגין תפיסת הסחורה ע"י רשויות הביטחון, ונערכו להם שימועים נפרדים. ביום 10/04/14 נערך שימוע לנציגי פוליפח במשרדו של יועמ"ש משרד הביטחון, במהלכו הובהר לנאשמים, כי זוערוב אינו סוחר תמים כפי שהוא מתיימר להציג עצמו וכי למעשה רכישות הברזל נעשות עבור ארגון חמאס שברצועה.

השגותיהם של זוערוב ופוליפח נדחו והובהר לב"כ פוליפח, שנכח בשימוע, כי תפיסת הברזל התאפשרה הודות למידע מודיעיני מדויק שהתקבל וכי הסחורה יועדה למטרות טרור.

נטען, כי חרף הבהרות משרד הביטחון בעניין הסכנות הגלומות בהכנסת משלוחי ברזל במעבר כרם שלום והגעתן לזוערוב - הנאשם לא הפסיק את פעילותו וקשריו עם זוערוב והמשיך בביצוע עסקאות עמו.

באישום הראשון של כתב האישום נטען, כי לאחר שנאסר על זוערוב להעביר סחורה מישראל לרצועה, הוא קָשַׁר קָשֶׁר עם סוחרים שונים מהארץ ומהרצועה שירכשו עבורו מוצרי פח וברזל ויעבירו אותם לרצועה (על סוחרים אלה נמנו אחיו של זוערוב - נאג'י זעורוב, הנאשם בתפ"ח 4091-03-15, ומיכאל פרץ, הנאשם בתפ"ח 3767-03-15). סוחרים אלה, אשר לא נחשדו בהעברת מוצרים לחמאס, הורשו להעביר סחורה מישראל לרצועה, ולפיכך זוערוב ביקש מהם, כי יצרפו לסחורה שרכש מהם תעודות משלוח וחשבוניות על שמם, וזאת על מנת להטעות את הבודקים במעבר כרם שלום ולאפשר את הכנסת הסחורות לרצועה.

זוערוב גם פנה אל הנאשם (לפני יום 24/12/14) וביקש לרכוש ממנו סחורה שתועבר לרצועה, כאשר בתיעוד הסחורה יירשמו שמותיהם של סוחרים אחרים, והנאשם הסכים לכך.

בחודשים יולי - אוגוסט 2014 (לפני או אחרי מבצע צוק איתן) מכר זוערוב, בשיתוף עם אחיו נאג'י, לוחות ברזל לפעיל החמאס אבו חסן עודה. בהמשך, במסגרת הקשר ולשם קידומו שותף אדם נוסף - אבו חסן אל געל, אשר העביר לוחות ברזל ששימשו דלתות למוצבי חמאס.

על מנת לאפשר כניסת סחורה שנאסרה על זוערוב לרצועה, הקימו שני אחיו, נאג'י ותאמר, חברה בשם "גשר העתיד", אשר הליכי רישומה וייסודה בוצעו ברשם החברות ברמאללה.

נטען, כי לבקשת זוערוב ולאחר שהוזהר הנאשם שלא לעשות כן, מכר הנאשם סחורה בידיעה ברורה כי מאחורי העסקאות הנ"ל עומד זוערוב ותמורתן משולמת ע"י זוערוב ומתוך רצון לטשטש את עקבותיו. כך, החל מ-28/12/14 ועד ליום 27/01/15, ביצעו הנאשם ופוליפח שמונה עסקאות עם סוחרים שונים בהיקף כולל של 1,093,419 ₪; וביום 24/12/14, ביצעו הנאשם ואיירון-סנטר שתי עסקאות עם ארגון ג'סר-אלמוסתקבל בסכום כולל של 199,999 ₪ ועסקה נוספת בסכום של 109,597 ₪.

עוד נטען, כי בכל העסקאות הנ"ל מזמין הסחורה והמשלם בעדה היה זוערוב, אך תעודות המשלוח והחשבוניות יצאו על שמם של רוכשים פיקטיביים, ובכך גרמו הנאשמים להטעיית הבודקים במעבר כרם שלום ולהכנסת הסחורה לרצועה. כן נטען, כי הנאשם הסכים למכור את הסחורה לזוערוב חרף אזהרות משרד הביטחון ובידיעה של וודאות קרובה, כי הסחורה תועבר לחמאס, וכי סחורה זו תשמש את חמאס להכנת אמצעים שימשו את הארגון במלחמתו בישראל.

בשל מעשים אלה יוחסו לנאשמים עבירה של קשירת קשר לסיוע לאויב במלחמתו בישראל, לפי סעיף 92 ו-99 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "**החוק**"); עבירה של סיוע לאויב במלחמה - לפי סעיף 99 לחוק; עבירה של מגע עם סוכן חוץ, לפי סעיף 144 לחוק; עבירות של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות (10 עבירות) לפי סעיף 415 סיפא לחוק; עבירה של נסיון קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 415+25 סיפא לחוק; איסור פעולה ברכוש טרור - 11 עבירות לפי סעיף 9(א)(1) לחוק איסור מימון טרור, תשס"ה-2005.

באישום השני נטען, כי העבירות שבהוראות החיקוק נשוא האישום הראשון (סיוע לאויב במלחמה, מגע עם סוכן חוץ, קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות ונסיון לקבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות) הן עבירות מקור כמשמעותן בחוק איסור הלבנת הון, תש"ס-2000, ונטען, כי ההכנסות שצברו (בהיקף העולה על מיליון ₪) הופקו מביצוע עבירות המקור. לפיכך, יוחסו להם עבירות רבות של הלבנת הון לפי סעיף 3 (א) לחוק איסור הלבנת הון.

באישום השלישי נטען, כי בחודשים דצמבר 2014 וינואר 2015, התקשר זוערוב עם הנאשמים לביצוע שלוש עסקאות לרכישת פח מגולוון בהיקף של 351,009 ₪, וכי הנאשם הוציא חשבוניות מס כוזבות. לפיכך, יוחסו לנאשם עבירות שונות בניגוד לפקודת מס הכנס וחוק המע"מ.

בסיום כתב האישום הודיעה המאשימה, כי בתום ההליך תבקש חילוט רכושם של הנאשמים.

יצוין עוד, כי ברשימת עדי התביעה כללה המאשימה גם את הנאשמים האחרים שנגדם הוגשו כתבי אישום בפרשיה - נאגי זערוב; ציון בן חמו; ומיכאל פרץ.

3. בכתב האישום הנוסף, **תפ"ח 4319-03-15**, הואשמו ציון בן-חמו וחברת פולירן פרופילים בע"מ אף הם בעבירות ביטחון, הלבנת הון ושיבוש מהלכי משפט.

בחלק הכללי של כתב האישום נטען, כי הנאשם בן-חמו הינו המנהל של חברת פולירן, שעיסוקה בייצור צינורות ופרופילים (ומפעליה באזור התעשייה בבית שמש) וכי בבעלותו 50% ממניותיה. יתר מניות החברה היו בבעלותה של חברת א. אלון אחזקות בע"מ, אשר הנאשם יורם אלון מחזיק ב-33% ממניותיה.

כתב אישום זה, בדומה לכתב האישום בעניינו של יורם אלון, מפרט את חלקו והשתייכותו של זוערוב לארגון

חמאס; את אירוע תפיסת הברזל במעבר כרם שלום; ואת הבהרות משרד הביטחון שניתנו ליורם אלון והאיסור לסחור עם זוערוב. כן מציין כתב האישום, כי יורם אלון יידע את בן-חמו במניעה הביטחונית לסחור עם זוערוב, אך בן-חמו לא הפסיק את פעילותו וקשריו עם זוערוב והמשיך בביצוע עסקאות עמו.

באישום הראשון נטען, כי לאחר שנאסר על זוערוב להעביר סחורה מישראל לרצועה, הוא קָשַׁר קָשַׁר עם סוחרים מהרצועה שירכשו עבורו בישראל סוגי ברזל שונים (כולל צינור שחור פח-גל), ויעבירו אותם אליו לרצועה (על סוחרים אלה נמנו אחיו של זוערוב - נאג'י זערוב, נאיף מרזוק, מהדי הדייה ואחרים). בהיעדר חשד כי הסוחרים הנ"ל מעורבים בדרך כלשהי בהעברת מוצרים לחמאס, אושר להם להעביר סחורות מישראל לרצועה, כאשר גם בעסקאות אלה, ולבקשת זוערוב, שמות הסוחרים שהופיעו על תעודות המשלוח היו פיקטיביים. כך, ולאחר 25/03/14, פנה זוערוב גם אל הנאשם וביקש ממנו, כי רישום הסחורה שיעביר אליו ייעשה על שמות של חברות אחרות, על מנת להטעות את הבודקים במעבר כרם שלום. לפיכך, ובעוד מזמין הסחורה והגורם המשלם היה זוערוב, תעודות המשלוח יצאו על שם סוחרים אחרים, וכך הוכנסה סחורה המיועדת לזוערוב לרצועת עזה.

המשכם של האישום הראשון (עבירות הביטחון) והאישום השני (הלבנת הון) זהה, הן בהיבט העובדתי והן בהוראות החיקוק, לכתב האישום בעניינו של יורם אלון, למעט במספר העבירות, זהות הסוחרים והיקף העסקאות 2,303,710 ₪ (כמפורט בסעיף 8 לכתב האישום).

באישום השלישי נטען, כי במועד שאינו ידוע למאשימה, התקיימה שיחה טלפונית בין הנאשם לזוערוב בה סיפר זוערוב לבן-חמו, כי זומן לפגישה עם גורמי הביטחון במעבר ארז. בשיחה הבהיר בן-חמו לזוערוב, כי אם יגיע למעבר ארז יעצר ע"י "הכלבים", כשכוונתו היא לאנשי הביטחון במעבר. כתוצאה מאזהרה זו, נמנע זוערוב מלהגיע למעבר ארז ובכך סוכלו מעצרו וחקירתו ע"י גורמי הביטחון. בשל כך יוחסה לנאשם באישום זה עבירה של שיבוש מהלכי משפט.

גם בשולי כתב אישום זה, הודיעה המאשימה, כי בהתאם להוראות סעיף 21 לחוק איסור הלבנת הון תעתור לחילוט רכושו של בן-חמו.

ברשימת עדי התביעה כללה המאשימה, בין היתר, גם את יורם אלון, נאג'י זערוב ומיכאל פרץ.

4. כתב האישום בעניינו של הנאשם **בן-חמו** (תפ"ח 4319-03-15) נותב מלכתחילה לשמיעה בפני מותב שהוא כיום בראשותו של כב' השופט א. ואגו, והוא טרם החל להתברר (קבוע לדין מקדמי ליום 27/03/17).

כתבי האישום בעניינם של **מיכאל פרץ** ו**יורם אלון** נותבו לשמיעה בפני מותב שהוא כיום בראשותו של ס. הנשיאה זלוצ'ובר, כאשר בירור עניינו של אלון טרם החל ואילו עניינו של הנאשם מיכאל פרץ, כאמור, מצוי בשלב שלפני הכרעת הדין.

כמצוין לעיל, משפטו של **נאג'י** הסתיים בעקבות הסדר טיעון, בפני מותב שלישי (בראשות הח"מ).

5. ביום 16/07/15, הגיש ב"כ של יורם אלון, עו"ד רועי בלכר, בקשה להחלפת המותב הדין בעניין מרשו, בטענה, כי ישנה בעייתיות מובהקת מבירור שני כתבי אישום, באותה פרשיה ועם אותם עדים, בפני אותו מותב. לטענתו, כתב האישום הנוסף (בעניינו של מיכאל פרץ) הינו "תמונת ראי" לכתב האישום של מרשו, ועל כן המדובר בעיוות דין חמור שאינו בר תיקון ובפגיעה ממשית בזכויותיו, במיוחד מאחר והנאשם האחר - מיכאל פרץ - עצור עד לתום ההליכים ואילו מרשו משוחרר, כך שיש להניח שמרשו יוזמן למתן עדות בעניינו של פרץ עוד בטרם תישמע עדותו במשפטו שלו, ככל שיבחר להעיד. להבנתו, בכך תיפגענה זכויותיו הבסיסיות של מרשו - להימנע מהפללה עצמית ולשמור על זכות השתיקה. לדבריו, במידה ועדותו של שותף לעבירה, שנאשם בכתב אישום נפרד, תישמע במשפטו של השותף האחר עוד לפני שיסתיים משפטו של השותף-העד, לעד-השותף תהיה הגנה במסגרת סעיף 47 לפקודת הראיות. אלא, שלטענת הסנגור, במקרה שבפנינו אין כל נפקות להחלת ההגנה שבפקודת הראיות הואיל והמותב הדין בעניינו של פרץ הוא אותו המותב הדין בעניינו של אלון, ואין זה מן הנמנע, שבמסגרת עדותו של אלון כעד תביעה בעניינו של פרץ, ייקבעו ממצאי מהימנות ועובדה ויימסרו פרטים ונתונים שונים שבהכרח יפגעו בהגנתו (בהערה אוסיף, כי בשולי הבקשה טען הסנגור, שקיימת עילת פסלות נגד השופט זלוצ'ובר בשל היכרות אישית עם אחות הנאשם, אך בדיון לא עמד עוד על הטענה, וטוב שכך).

בתגובה לבקשה נטען, כי אין מניעה עקרונית מבירור משפטם של פרץ ואלון בפני אותו מותב.

לאחר דיונים שהתקיימו בנוגע לבקשה, הוחלט, כי התיק ינותב לגישור וכי שאלת זהות המותב תוכרע לאחר הליך הגישור. מסתבר, בדיעבד, כי לא התקיים הליך גישור. בינתיים גם לא ניתנה החלטה בדבר החלפת המותב שידון בתיקו של אלון.

6. לאחר חשיבה מחודשת, וכדי לקדם שמיעת עניינם של אלון ובן-חמו, הגישה המאשימה בקשה לאיחוד המשפטים בעניינם, היא הבקשה נשוא החלטה זו.

נטען בבקשה, כי כתבי האישום עניינם פרשייה אחת; בשני התיקים הליך שמיעת הראיות טרם החל והם מצויים בשלב הטענות המקדמיות; וכי לאור הוראת סעיף 87 לחסד"פ איחוד המשפטים אפשרי ואף רצוי. עוד נטען, כי ככל שיתברר בשלב פרשת ההגנה, כי אחד מהנאשמים אינו מעיד, אזי תעתור המאשימה להפרדת הדיונים.

7. בדיון שהתקיים בנוכחות הצדדים, התנגד ב"כ של אלון לאיחוד המשפטים. לדבריו, אין הסבר לשינוי שחל בעמדת המאשימה, שתחילה התנגדה לאיחוד המשפטים ואף טענה, באחד הדיונים, כי "**אין לנו התנגדות להעברת התיק למחוז אחר או להליך גישור**"; הוסיף, כי המאשימה מנסה לאחוז את החבל בשני קצותיו - מחד, מבקשת לאחד את משפטם של הנאשמים באופן "זמני" עד שלב פרשת ההגנה, כך שאם שני הנאשמים יעידו להגנתם, דברי האחד יוכלו לשמש נגד הנאשם האחר מבלי שיתעורר קושי לפי סעיף 10א לפקודת הראיות, ומאידך, אם יתברר כי הנאשמים - אלון ו/או בן-חמו - אינם מתכוונים להעיד, יבקשו להפרדת הדיונים; לגרסתו, אם המשפטים יופרדו ויוחזרו לבירור בפני אותו מותב - תיגרם פגיעה משמעותית להגנת הנאשם מכל הסיבות והנימוקים שפורטו לעיל בעניין בקשתו להחלפת מותב; ואם המשפטים יופרדו

וימשיכו להתברר בפני שני מותבים שונים, ממילא אין כל טעם בהליך האיחוד המבוקש, כאשר נוכח ריבוי העדים ומהות העבירה והעונש הקבוע לצידה (מאסר עולם), לא יהיה מנוס משמיעת עדי התביעה מלכתחילה. הסנגור הפנה לפסיקה (ע.פ 777/80 **בונישווילי**, ותפ"ח (ב"ש) 50292-03-11 **טנסקי ואח'**, שנדונה בבימ"ש זה) שקובעת, כי אמנם ניתן לאחד באופן חלקי משפטים, אך הדבר שמור למקרי קיצון, כשלדבריו, המקרה דנא אינו נמנה עליהם.

ב"כ של בן-חמו, עו"ד ציון אמיר, נתן הסכמתו לאיחוד המשפטים והוסיף, כי במידה ויעלה הצורך להפרדת הדיונים בטרם פרשת ההגנה - יעלו הצדדים טענותיהם בשלב ההוא, ולא כעת.

8. סעיף 90 לחסד"פ קובע, כי כל עוד לא ניתנה הכרעת דין, רשאי בית המשפט להורות על איחוד הדיון בכתבי אישום שונים, שהוגשו בתיקים שונים לאותו בית משפט, ובלבד שצירוף הנאשמים או האישומים מותר על פי סעיפים 86 ו-87 לחסד"פ, דהיינו, שהתביעה הייתה רשאית לצרפם מלכתחילה בכתב אישום אחד, וכי בית המשפט המחליט על כך, סבור שאיחוד הדיון לא יגרום עיוות דין (לנאשם או לציבור).

סעיף 87 קובע כדלהלן:

"מותר להאשים בכתב אישום אחד כמה נאשמים אם כל אחד מהם היה צד לעבירות שבכתב האישום או לאחת מהן, בין כשותף ובין בדרך אחרת, או אם האישום הוא בשל סדרת מעשים הקשורים זה לזה שהם מהווים פרשה אחת; אולם אין באי-צירופו של צד אחד לעבירה מניעה לשפיטתו של צד אחר".

סעיף 90 מוסיף וקובע:

"בית המשפט רשאי, בכל שלב שלפני הכרעת הדין, לצוות על איחוד הדיון בכתבי אישום נפרדים התלויים ועומדים באותו בית משפט, אם מותר לצרפם בהתאם להוראות סעיפים 86 או 87 ובית המשפט סבור שהצירוף לא יגרום לעיוות דין".

על פי הוראות החוק, צירוף נאשמים בכתב אישום אחד, שדן במסכת עובדתית אחת, הוא המצב הרצוי לא רק מן הבחינה הדיונית אלא גם מהבחינה המהותית. אך ברור, שאין זה ראוי שכתבי אישום שיסודם בפרשה אחת מסועפת, רבת משתתפים וצדדים, תתברר מספר פעמים ובפני מותבים שונים תוך שמיעת העדים פעם אחר פעם. איחוד משפטים של כמה נאשמים, כשמתקיימות הנסיבות המוזכרות בסעיף 87 לחסד"פ, נועד לקיים סדרי דין סבירים ויעילים החוסכים את הצורך לשמוע אותם עדים פעמים מספר - תופעה הנוגדת באופן ברור וגלוי את האינטרס הציבורי. המחוקק התיר שיטה זו, למרות שהיא טומנת בחובה, מעיקרה, את הסיכון כי דבריו ותגובותיו של הנאשם האחד יהיו בעלי השלכה, ולו עקיפה, על הגנת הנאשם השני; עצם ההודאה בעובדות הכורכות, לעיתים בעקיפין, גם את מי שאינו מודה כאמור אך מובא לדין לפני אותו שופט על פי אותו כתב-אישום, עלולה להיות בלתי נוחה לנאשם שאינו מודה, לפחות מבחינת תחושתו הסובייקטיבית. אך בכך אין די כדי למנוע הפעלתו של סעיף 87 הנ"ל.

בענייננו, אין ספק, כי מדובר בפרשה אחת; כתבי האישום שהוגשו, משיקים זה לזה בהקשרים והיבטים רבים - מועד ההתרחשויות, מהות העסקאות, מנגנון העברת הסחורות, הסוואת העסקאות, החברות הישראליות

והפלסטיניות, מקבל הסחורה ברצועה ויחסי הגומלין בין הסוחרים הישראליים. אין גם ספק, כי גם אם ניתן היה להמשיך בשמיעת המשפטים בנפרד, אין כל הצדקה לכך, שכן, כאמור לעיל, גם הסנגור עצמו הכתיר את כתבי האישום כ"תמונת ראי" האחד של השני, ועל כן ראוי כי יישמעו יחדיו.

יתרה מכך, שוכנעתי, כי איחוד המשפטים לא יגרום עיוות דין למי מהנאשמים, שכן שמיעת המשפט במאוחד לא תאריך את הדיון לגבי מי מהנאשמים, ובפרט לאור העובדה, שאין באיחוד הנ"ל כדי להוסיף על רשימת עדי התביעה, עדים מהותיים אשר אמורים להעיד כנגד מי מהנאשמים. איחוד המשפטים יביא ליעילות, וממילא גם הנאשמים ייהנו מכך.

ויש לזכור, כי במאובחן מהמקרה של **טנסקי** המוזכר לעיל, אין במקרה שבפנינו אותו מערך ראייתי כמו במקרה ההוא, כאשר שמיעתו במאוחד, לגבי שני הנאשמים, אינה יכולה לפגוע במי מהנאשמים (בין היתר במקרה של **טנסקי** הובע החשש שאופן חקירה עד המדינה על ידי האחד עלול לפגוע בהגנתו של האחר, אשר אינו מעוניין לחשוף בפני האחרים את קו הגנתו). מסקנה זו מתבקשת גם לאור הסכמתו המפורשת של עו"ד ציון אמיר סניגורו של הנאשם בן-חמו.

אשר להסתייגויות הסנגור מאיחוד הדיון כעת והפרדתו בהמשך, בטרם שמיעת ראיות ההגנה, בשל חשש לעיוות דין שייגרם לנאשם, הרי שכפי שציין עו"ד אמיר, מדובר בהסתייגות מוקדמת ותיאורטית, וכאשר תועלה, אם תועלה, תיבחן על ידי המותב שישמע את התיק המאוחד. בהערה רק אציין, כי אין מניעה שבדין להורות על איחוד משפטים "חלקי" לצורכי שמיעת עד משותף, ולאחר שמיעת העד להורות על הפרדת הדיון, והדבר אף נעשה בפועל, אם כי במשורה ובזהירות רבה (ר' לעניין: ע"פ 917/81 **כהן**, לו(4)645; ע"פ 777/80 **בינאשווילי**, לז(2)466; ע"פ 597/87 **מושיאשווילי**; ע"פ 266/82 **הררי**, לז(4)11; ע"פ 3287/90 **פחימה** מד(3)717; ועיין עוד - ע"פ 350/91 **ממן** מה(2)345, בו התקיים דיון מורחב בחוקיות האיחוד לצורך שמיעת ראיות משותפות ולהשלכות על פסלותו של שופט בשל כך. כן, ר' ע"פ 6068/93 **גולשווילי**, מז(5)609, שם נקבע כי "**כמובן שהראיות שנתקבלו בעת שהמשפטים אוחדו ... יישמשו כראיות שנתקבלו כדין במשפטו של המערער** [שהמותב המשותף נפסל לגביו]".

9. משלא מצאתי אינדיקציות לעיוות דין למי מהנאשמים כתוצאה מאיחוד המשפטים - אני נעתרת לבקשה ומורה על איחוד כתב האישום בתפ"ח 4370-03-15 עם כתב האישום בתפ"ח 4319-03-15.

התיק המאוחד יישמע בפני ההרכב בראשותו של כב' השופט א. ואגו.

לבקשת הצדדים, ההחלטה תועבר אליהם, על ידי המזכירות, באמצעות הדואר.

המזכירות תסרוק ההחלטה בשני התיקים.

ניתנה היום, ג' אדר תשע"ז, 01 מרץ 2017, בהעדר הצדדים.

עמוד 7

רויטל יפה-כ"ץ, נשיאה